

Jakobovo poslanstvo

Delo, ki ga zahteva Jakovljevo poslanstvo, ki pravi, da ima vero (verovanje), je delo, ki ga vztrajnost konča (Jak 1,4), to pomeni, da moramo še naprej verjeti v popoln zakon, zakon svobode (Jak 1: 25).

Jakobovo poslanstvo

Uvod

Jakob Pravični, verjetno eden od Jezusovih bratov (Mt 13,55; Marko 6,3), je avtor tega poslanstva.

Brat James se je spreobrnil šele po Kristusovem vstajenju (Janez 7: 3-5; Ac 1:14; 1 Cor 15: 7; Gal 1:19) in postal eden voditeljev jeruzalemske cerkve in je imenovan za enega cerkvenih stebrih (Gal 2,9).

Jakobovo poslanstvo je datirano okoli 45. leta našega štetja. C., precej pred prvim koncilom v Jeruzalemu, ki je potekal okoli 50 d. C., kar naredi najstarejšo novozavezno poslanico. Po besedah zgodovinarja Flávia Josefa je bil Tiago ubit okoli leta 62 d. Ç.

Naslovniki poslanice so raztreseni Judje, spreobrnjeni v krščanstvo (Jak 1,1), od tod strog ton in jezik, značilen za Jude.

Ko je napisal to poslanico, je James želel nasprotovati judovskemu učenju vere v enega samega Boga z naukom evangelija, to je verovati v Jezusa Kristusa, ker je nekoristno reči, da verjame v Boga, toda da ne uboga božje zapovedi. Bog, ki naj bi verjel v Kristusa. Jakobov pristop

nas spominja na to, kar je učil Jezus: "NE dovolite, da bo vaše srce vznemirjeno; verjamete v Boga, verjamete tudi vame" (Janez 14: 1), ki kaže na pomembnost obravnavane teme glede na ciljno skupino: Judje, spreobrnjeni v krščanstvo.

Vendar se je po vsem krščanstvu razširil nesporazum glede Jakobovega pisma, da je odrešenje branil z deli in apostola nasprotoval poganom, ki so branili odrešenje z vero.

Zaradi nerazumevanja Jamesovega pristopa se je Martinu Lutherju to poslanstvo grozilo in ga imenoval »slamnata poslanica«. Ni videl, da se Jakobovo učenje ne razlikuje od nauka apostola Pavla.

Povzetek Jakobove poslanice

Jakobovo poslanstvo se začne s spodbudo k vztrajnosti v veri, saj je v vztrajnosti delo vere zaključeno (Jak 1: 3-4). Kdor zdrži preizkušnje, ne da bi zbledel, je blagoslovljen, saj bo od Boga prejel krono življenja, ki bo dana tistim, ki ga ubogajo (ljubijo) (Jak 1,12).

James uporablja izraz "vera" v smislu "verjeti", "verjeti", "zaupati", za razliko od apostola Pavla, ki uporablja izraz v smislu "verjeti" in v smislu "resnica", in to pomeni, da je slednji pomen veliko bolj uporabljen kot to.

Nato James predstavi bistvo evangelija, to je novo rojstvo po besedi resnice (Jak 1,18). Po trditvi, da je treba evangeljsko besedo sprejeti kot poslušnega služabnika, ki je Božja moč za zveličanje (Jakob 2:21), Jakob spodbuja sogovornike, naj izpolnijo to, kar je določeno v evangeliju, ne da bi pozabil nauk Kristusa (Jakob 2:21).

James se spominja, da vsak, ki je pozoren na resnico evangelija in vztraja v njej, ne da bi bil pozabljen poslušalec, opravlja delo, ki ga je določil Bog: verjame v

Kristusa (Jakob 2:25).

Glede na delo, ki ga zahteva Bog, James dokazuje, da biti religiozen, ne da bi zadrževal tisto, kar prihaja iz srca, pomeni zavajati samega sebe in da je religija posameznika zaman (Jakob 2: 26-27).

James zopet sogovornike pokliče brate, nato pa jih ne izkazuje spoštovanja do ljudi, saj so se izpovedovali kot verniki v Kristusa (Jak 2,1). Če nekdo reče, da verjame v Gospoda Jezusa, mora ravnati v skladu s tem prepričanjem: ne spoštovati ljudi zaradi izvora, jezika, plemena, naroda itd. (Jak 2,12)

Tiagov pristop se spet spremeni z resnim: – 'Moji bratje', da jih vpraša, ali je koristno reči, da imajo vero, če nimajo del. Ali je mogoče verovati brez shranjevanja del?

Izraz delo v kontekstu je treba razumeti v skladu s stališčem antičnega človeka, ki je rezultat uboganja zapovedi. Za takratne moške je povelje gospoda in poslušnost sluga privedlo do dela.

Pristop se od ljudi spremeni k odrešenju. Najprej; Kdor verjame v Kristusa, tega ne more spoštovati. Drugič: Kdor reče, da verjame, da je Bog eden, če ne opravi dela, ki ga zahteva Bog, ne bo rešen.

Ne gre za nekoga, ki trdi, da verjame v Kristusa, ampak nekdo, ki trdi, da ima vero, pa je vera v enega Boga. Kdor verjame v Kristusa, bo rešen, kajti to je delo, ki ga zahteva Bog. Ne morete rešiti nekoga, ki trdi, da verjame v Boga, vendar ne verjame v Kristusa, saj ni delavec.

Obvezno delo tistih, ki pravijo, da verjamejo (prepričanje), je delo, ki se vztrajnosti konča (Jak 1: 4), to je, da moramo še naprej verjeti v popoln zakon, zakon svobode (Jak 1:25).

Ker so krščanski spreobrnjenci med Judi vedeli, da je delo, ki

ga zahteva Bog, verjeti v Kristusa, je z utemeljitvijo, da ni dovolj reči, da ima vero, James poudarjal, da je neškodljivo verjeti v Boga in ne verjeti v Kristusa.

Pristop v 3. poglavju se spet spremeni, ko rečemo: moji bratje (Jak 3: 1). Navodilo je namenjeno tistim, ki so želeli biti mojstri, vendar je za to ministrsko vajo bistvenega pomena, da ste "popolni". Biti "popoln" v tem kontekstu ne pomeni, da se spotaknemo ob besedo resnice (Jak 3,2) in bomo tako lahko vodili telo (učenci).

Po zgledih, kaj lahko beseda spodbuja, se spet spremeni pristop, da se obravnava nezmožnost nadaljevanja z različnimi sporočili iste osebe v nasprotju z božjim znanjem in modrostjo in človeško tradicijo (Jak 3:10 -12) .

Nazadnje je navodilo, da kristjani, spreobrnjeni med Jude, ne bi smeli govoriti slabo o sebi (Jakob 4:11) in se po sliki (premožni) sklicevati na Jude, ki so ubili Kristusa.

Poslanica se zaključi z obravnavo začetne teme: vztrajnost (Jak 5,11), ki spodbuja vernike, naj bodo potrpežljivi v trpljenju.

Glavne napačne predstave o razlagi

1. razumeti, da se Tiago ukvarja z vprašanji, kot so socialna pravičnost, razdelitev dohodka, dobrodelne akcije itd .;
2. Če bi hudo grajo "bogatih", ki kopičijo blago, obravnavali kot grajo tistim, ki so imeli materialno bogastvo, pomeni, da ne upoštevamo, da je izraz "bogat" številka, ki velja za Jude;
3. Razumejte, da je Jakobovo pismo nasprotuje nauku apostola Pavla, ki predstavlja odrešenje z vero v Kristusa Jezusa. James pravzaprav kaže, da verovanje v

Boga ni tisto, kar Bog potrebuje za odrešenje, temveč je prepričanje, da je Jezus Kristus, delo vere;

4. Zavedajte se, da so dobra dela potrebna za preverjanje pristnosti tistih, ki imajo resnično vero. Kdor ima vero v Kristusa po Svetem pismu, ima resnično vero, kajti to je delo, ki ga zahteva Bog;
5. Mešajte dobra dela s sadjem, po katerem je drevo prepoznano.